

РЕШЕНИЕ

№ 213

гр. Сливен, 21.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, VII СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Д. Каранашева

при участието на секретаря Добринка Ст. Недкова
като разгледа докладваното от Мария Д. Каранашева Гражданско дело № 20222230104470 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

В исковата молба ищцовото дружество твърди, че е извършвало доставяне на питейна вода на адреса на ответника, за периода от 1.5.2019г. до 30.06.2021 г. на стойност 279.38 лева - главница, като върху доставките на питейна вода за този период е начислена мораторна лихва в размер на 20.74лева, начислена към 1.04.2022 г., за имот находящ се в с.Младово, общ.Сливен, ул.Витоша №4.

Поискано е да бъде признато за установено, че ответника дължи на ищцовото дружество главница за периода от 1.5.2019г. до 30.06.2021 г. на стойност 279.38 лева - главница, като върху доставките на питейна вода за този период е начислена мораторна лихва в размер на 20.74лева, начислена към 1.04.2022 г., за имот находящ се в с.Младово, общ.Сливен, ул.Витоша №4. Направена е претенция за присъждане на разносните по делото и разносните направени в заповедното производство.

Съдът е квалифицирал така предявения главен положителен установителен иск, като такъв с правно основание чл. 422 ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 415 ал. 1, т.2 от ГПК, във вр. чл. 124 ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 200 ал. 1 от ЗЗД, във вр. чл. 208 ал. 1 от ЗЗД.

Съдът е квалифицирал така предявения акцесорен положителен установителен иск, като такъв с правно основание чл. 422 ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 415 ал. 1, т.2 от ГПК, във вр. чл. 124 ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 86 ал. 1 от ЗЗД.

Указано е на ищцовото дружество, че доказателствената тежест по отношение на

доставянето и консумирането на питейна вода за периода от 1.5.2019г. до 30.06.2021 г., на посочения в исковата молба адрес, присъединяването на абоната към водопреносната мрежа, правилното и законосъобразно начисляване на сумите, че абоната е собственик или ползвател на имота, , е тяхна.

В едномесечния срок за отговор, отговор от ответника не е постъпил.

По искане на процесуалния представител на ищцовото дружество за постановяване на неприсъствено решение с протоколно определение от 17.03.2023г. съдът е обявил, че ще произнесе неприсъствено решение по спора.

Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

От извлечението от сметка, както от представените и приети по делото фактури се установява, че М. Г. И. дължи на ищцовото дружество сумата от 279.38 лева, представляваща стойността на доставена и консумирана питейна вода, за периода от 1.5.2019г. до 30.06.2021 г., за имот находящ се в с.Младово, общ.Сливен, ул.Витоша №4, както и мораторна лихва в размер на 20.74лева, начислена към 1.04.2022 г.

На 17.05.2022г. е подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение от „Водоснабдяване и канализация” ООД, гр. Сливен срещу М. Г. И. за сумата 279.38 лева, представляваща стойността на доставена и консумирана питейна вода, за периода от 1.5.2019г. до 30.06.2021 г., за имот находящ се в с.Младово, общ.Сливен, ул.Витоша №4, както и мораторна лихва в размер на 20.74лева, начислена към 1.04.2022 г., законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението до окончателното ѝ плащане, както и направените разноски в заповедното производство.

На 19.05.2022г. е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д.№1871/2022г. на СлРС по силата, на която М. Г. И. следва да заплати на „Водоснабдяване и канализация” ООД, гр. Сливен сумата от 279.38 лева, представляваща стойността на доставена и консумирана питейна вода, за периода от 1.5.2019г. до 30.06.2021 г., за имот находящ се в с.Младово, общ.Сливен, ул.Витоша №4, както и мораторна лихва в размер на 20.74лева, начислена към 1.04.2022 г., законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението до окончателното ѝ плащане, както и направените разноски в заповедното производство в размер на 26.20лв

Заповедта е връчена на И., чрез залепване на уведомление на 22.06.2022 г. Изискана е справка за месторабота на длъжника и от представената справка се установява, че длъжника няма регистрирани трудови договори.

С разпореждане от 13.09.2022г. е указано на заявителя в едномесечен срок от връчване на разпореждането следва да предяви иск за установяване на вземането си на основание чл.415, ал.1, т.2 от ГПК. Разпореждането е връчено на заявителя на 19.09.2022 г. и исковата молба е входирана на 19.10.2022 г.

Съгласно чл. 31, ал. 1 от Общите условия на ВиК , одобрени с решение на ДКЕВР от 23.06.2006 г. , ВиК оператора издава ежемесечни фактури, освен при изрична договореност за различен период на фактурите. В чл. 31, ал. 2 от ОУ на ВиК е визирано задължение

потребителите да заплащат дължимите суми за ползваните от тях ВиК услуги в 30 дневен срок, след датата на фактурирането, като съгласно чл. 33 от ОУ потребителят заплаща дължимите суми, в брой на каси, по банков път чрез директен превод или чрез разплащателна сметка. Съгласно чл. 42 от ОУ на ВиК при неизпълнение в срок на задължението си за заплащане на ползваните услуги потребителят дължи на ВиК оператора обезщетение в размер на законната лихва, съгласно чл. 86 от ЗЗД, считано от първия ден след настъпване на падежа, до деня на постъпване на дължимата сума по сметка на ВиК оператора.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Съдът счита, че са налице предпоставките на чл. 238 ал. 1 от ГПК, а именно в едномесечния преклузивен срок за отговор, ответникът не е подал отговор, като исковата молба, писмените доказателства и разпореждането са му връчени на 14.11.2022г. и в разпореждането ответника е предупреден за възможността за постановяване на неприсъствено решение, в случай че не представи отговор на исковата молба. Налице е и втората предпоставка на чл. 238, ал. 1 от ГПК, а именно – ответникът не се е явил в първото по делото заседание. Налице е и третата предпоставка- ответникът не е направил искане делото да се гледа в негово отсъствие, както и четвъртата предпоставка – ищецът, чрез процесуалния си представител е направил искане да се постанови неприсъствено решение срещу ответника. Налице са и предпоставките на чл. 239, ал. 1, т. 1 от ГПК- на ответникът е указана последицата от неспазването на сроковете за размяна на книжа с разпореждане, връчено на 5.01.2023г., и последиците от неявяването му в съдебно заседание. Налице е и втората предпоставка, визирана в чл. 239 ал. 1 т. 2 от ГПК, а именно, с оглед на посочените в исковата молба обстоятелства и представени доказателства, искът е вероятно основателен.

По предявения иск с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 415 от ГПК, вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 327 от ТЗ за признаване на установено, спрямо ответника, че дължи на ищцовото дружество сумата от 279.38 лева, представляваща стойността на доставена и консумирана питейна вода, за периода от 1.5.2019г. до 30.06.2021 г., за имот находящ се в с.Младово, общ.Сливен, ул.Витоша №4, съдът намира претенцията за основателна. Съгласно чл. 31, ал. 1 от Общите условия на ВиК , одобрени с решение на ДКЕВР от 23.06.2006 г. , ВиК оператора издава ежемесечни фактури, освен при изрична договореност за различен период на фактурите. В чл. 31, ал. 2 от ОУ на ВиК е визирано задължение потребителите да заплащат дължимите суми за ползваните от тях ВиК услуги в 30 дневен срок след датата на фактурирането, като съгласно чл. 33 потребителя заплаща дължимите суми-в брой на каси, по банков път чрез директен превод или чрез разплащателна сметка. Безспорно се установи по делото, че ищцовото дружество е издавало фактурите в предвидения в общите условия срок, както и факта, че потребителя на услугата Станев съответно не ги е плащал в едномесечен срок от издаването им.Разпоредбата на чл. 327, ал. 1 от ТЗ гласи купувача дължи плащането на цената при предаване на стоката, освен ако не е уговорено друго. В конкретния случай в ОУ на монополиста е уговорено, че

плащането се извършва в месеца, следващ предоставянето на стоката битова питейна вода и услугите водоснабдяване и канализация.

С оглед изложеното ще следва да бъде признато за установено, че М. Г. И. дължи на „Водоснабдяване и канализация” ООД гр. Сливен сумата от 279.38 лева, представляваща стойността на доставена и консумирана питейна вода, за периода от 1.5.2019г. до 30.06.2021 г., за имот находящ се в с.Младово, общ.Сливен, ул.Витоша №4.

Ще следва да бъдат уважени и предявените акцесорни претенции за признаване на установено, че ответникът дължи на ищцовото дружество законната лихва върху главницата, считано от датата на подаването на заявлението до окончателното изплащане на главницата.

По предявения иск с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 415 от ГПК, вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 294 от ТЗ, вр. чл. 42 от ОУ на ВиК за признаване на установено, че ответникът дължи на ищцовото дружество мораторна лихва в размер на 20.74 лева, начислена към 1.04.2022 г., съдът намира предявеният иск за основателен. Съгласно чл. 42 от ОУ на ВиК при неизпълнение в срок на задължението си за заплащане на ползваните услуги потребителят дължи на ВиК оператора обезщетение в размер на законната лихва, съгласно чл. 86 от ЗЗД, считано от първия ден след настъпване на падежа, до деня на постъпване на дължимата сума по сметка на ВиК оператора. С оглед изложеното ще следва да бъде уважен предявения иск за мораторна лихва срещу ответника.

На основание чл. 78 ал.1 от ГПК и предвид направеното искане от процесуалния представител на ищцовото дружество, ще следва да бъде осъден ответникът да му заплати направените по делото разноски в размер на 435 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 415, ал.1, т.2 от ГПК, вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 327 от ТЗ, вр. чл. 332 от ТЗ, че М. Г. И., ЕГН *****, от гр..... **ДЪЛЖИ** на „Водоснабдяване и канализация” ООД, със седалище и адрес на управление: гр. Сливен, ул. Шести септември № 27, БУЛСТАТ 829053806 сумата от 279.38 лева, представляваща стойността на доставена и консумирана питейна вода, за периода от 1.5.2019г. до 30.06.2021 г., за имот находящ се в с.Младово, общ.Сливен, ул.Витоша №4,

ведно със законната лихва за забава върху главницата от 17.05.2022 г. до окончателното изплащане.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 415, ал.1, т.2 от ГПК, вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 294 от ТЗ, вр. чл. 42 от ОУ, че М. Г. И., ЕГН *****, от гр..... **ДЪЛЖИ** на „Водоснабдяване и канализация” ООД, със седалище и адрес на управление: гр. Сливен, ул. Шести септември № 27, БУЛСТАТ 829053806 сумата от 20.74 лева, начислена към 1.04.2022 г.

ОСЪЖДА М. Г. И., ЕГН *****, от гр..... **да заплати** на основание чл. 78 , ал. 1 от ГПК на „Водоснабдяване и канализация” ООД, със седалище и адрес на управление: гр. Сливен, ул. Шести септември № 27 , БУЛСТАТ 829053806 сумата от 435 лв. , представляваща направени разноски.

На основание чл. 239, ал.4 от ГПК настоящото неприсъствено решение не подлежи на обжалване.

На основание чл. 240, ал.1 от ГПК препис от неприсъственото решение да се връчи на страните, като УКАЗВА на страната, срещу която е постановено М. Г. И., ЕГН *****, от гр....., че може да поиска от СлОС неговата отмяна в едномесечен срок от връчването на препис от неприсъственото решение.

Препис от решението да се връчи на страните!

Съдия при Районен съд – Сливен: _____